

O ČEM SE V NATO MLČÍ?

Už pět měsíců trvá válečná invaze Putinova Ruska na území Ukrajiny. **Jen hlupáci by věřili něčemu z putinovské propagandy ohledně důvodů tohoto vražedného běsnění**, a to i navzdory tomu, jak intenzivně působí jeho pátá kolona profesionálních dezinformátorů i užitečných idiotů v rámci jednotlivých evropských zemí. Jeho cílem jsou obyvatelé Ukrajiny bez rozdílu, zda jde o vojáky, nevojáky, ženy, důchodce nebo děti. Přes všechny bláboly o denacifikaci a demilitarizaci Ukrajiny jde Putinovi a jeho klice o jediné – dobýt Ukrajinu, obnovit impérium a sféry vlivu ze sovětských dob.

Putina a jeho invazní hordu bezesporu v prvních dnech překvapilo **odhodlání obyvatel Ukrajiny bránit se** přicházející okupaci. Překvapilo to i země působící v rámci NATO. Ukrajinskému prezidentovi nabídli možnost útěku. Ten se ale zachoval trochu jinak, než je u zbytku evropských oportunistů zvykem, a jeho první myšlenkou nebylo zachránit si vlastní krk. O něj ale nejde (rozhodující je odhodlaný odpor značné části obyvatelstva), nehezky to však dokresluje postoj Západu, který byl vlastně ochotný Ukrajinu obětovat.

Také to ukazuje na fakt, že **nejde o žádný souboj imperiálních bloků**. Takové myšlení vypovídá akorát o svých nositelích, kteří v zaujetí vlastní mocenské a kulturní nadřazenosti odpírají obyvatelům Ukrajiny schopnost vlastního úsudku, rozhodování a jednání. Putinovské Rusko napadlo sousední suverénní zemi, a o tom to je. A také o tom, že pokud by Rusko zvítězilo, nečekalo by přeživší nic hezkého – ani to málo svobod, co měli v rámci poněkud oligarchického kapitalismu, jenž sice vykořisťuje pracující jako každá jiná forma kapitalismu, ale ponechává alespoň nějaký prostor pro sociální sebeorganizaci a vedení bojů za práva pracujících. To by v případě okupace nebylo ani myslitelné.

My anarchisté a anarchistky vyjadřujeme **solidaritu pracujícím a všem ostatním neprivilegovaným na Ukrajině**, a proto jim přejeme vítězství nad invazí imperiální mocnosti. Stejně tak jim přejeme, aby jim toto vojenské vítězství posloužilo jako odrazový můstek k dalším vítězstvím, a to na poli sociálním. A že je kvůli čemu bojovat! Cítíme to i my v Česku na stále rostoucích nákladech na živobytí v kontrastu s nárůstem zisků těch nejbohatších.

Kdyby země sdružené v NATO měly skutečnou vůli a ochotu, je představitelné, že by byl vražedný tlak Ruské federace již dávno zlomen. Jenže většina politické

reprezentace je ve vleku velkého byznysu, který těží ze vztahů s Ruskem. Můžeme tedy vidět zjevnou i skrytou neochotu pomoci Ukrajině v účinném měřítku a liknavost s tím spojenou, která vede jedině k nárůstu počtu obětí a obcí srovnaných se zemí.

Naneštěstí země NATO jsou pro Ukrajinu jedinou nadějí ubránit se putinovskému barbarství a imperiálním choutkám. A **NATO opravdu nejsou žádné Rychlé šípy**, spolek správných hochů. Pokud to chceme předvést na nějakém příkladu, pak stačí ukázat prstem na glóbu tam, kde leží Turecko. Jestliže je Putin odporný svými fašizujícími manýry a plánovanou genocidou sousedního národa, jak by na tom pak byl turecký prezident Recep Tayyip Erdoğan? Ano, dost podobně. **I Turecko je taková protofašistická diktatura, kde je likvidována politická opozice, kde jsou takřka zakázané protesty, vyhazování učitelé z univerzit, prosazována ultrakonzervativní ideologie a soudy zbavené nezávislosti**. A i erdoğanovské Turecko má svůj genocidní plán jak naložit s menším, i když stále velkým národem – s Kurdy a Kurdkami. A tento plán realizuje uvnitř svých hranic i mimo ně. Tuto svou fašistickou politiku Turecko přineslo i na jednání NATO o rozšíření o Švédsko a Finsko, kde těmto státům kladlo podmínky – umožnit pronásledovat kurdskou opozici i na jejich území. Dá se očekávat, že posíleno získanými ústupky, provede Turecko další útoky na obyvatele severní Sýrie, aby je vyhnalo z jejich domovů a rozšířilo pásmo pod svou vojenskou kontrolou.

Jelikož se v NATO tak často skloňuje boj proti terorismu, Turecko se také přidalo. Ale tak, že z černé udělalo bílou. **Kurdské bojovníky a bojovnice proti Islámskému státu (ISIS) označuje za teroristy a naopak ISIS dlouhodobě poskytuje ochranu i materiální pomoc**. Není tedy divu, že když byl 12. července zabit Maher al-Agal, vůdce ISIS v Sýrii, bylo to na území okupovaném právě Tureckem.

Ano, je třeba porazit invazi na Ukrajině. A ano, bez pomoci zemí NATO to zřejmě nebude možné. Mějme ale na paměti, co je tato vojenská aliance zač a jaká je její minulost, zejména co se týče vlastních imperiálních výpadů. Mějme se na pozoru před pokrytectvím, které NATO ztělesňuje. **Solidarita s obyvateli Ukrajiny pro nás musí být stejně důležitá jako solidarita s obyvateli kurdských oblastí**.